

Mișcarea carismatică radicală (NAR) – caracteristici doctrinare, practici și închinare publică (2)

Pastor conf. dr. IOAN BRIE
Rectorul ITP București

III. Caracteristici doctrinare ale NAR - 10 particularități doctrinare

9. Ordinarea femeilor și implicarea lor în predicare și în conducerea bisericilor

Învățătura NT cu privire la slujirea femeii creștine în biserică prevede o deschidere fără precedent în iudaism. Femeia creștină poate să participe la întâlnirile de rugăciune la care participă și bărbații (fapt care nu se întâmpla în iudaism) și poate să de roage în public și să profetească (1Corinteni 11,5; 1Tim 2,9-15). În același timp, apostolul Pavel arată că femeia creștină nu este chemată să slujească prin predicarea Cuvântului și nici nu poate fi așezată în slujbe de conducere care necesită ordinare cu punerea mâinilor. Pavel arată explicit voia lui Dumnezeu cu privire la acest subiect scriind: „Femeile să tacă în adunări, căci lor nu le este îngăduit să ia cuvântul în ele, ci să fie supuse, cum zice și Legea. Dacă voiesc să capete învățatură asupra unui lucru, să întrebe pe bărbații lor acasă; căci este rușine pentru o femeie să vorbească în biserică.” (1 Cor. 14:34-35). De asemenea, Pavel scrie: „Femeia să învețe în tăcere, cu toată supunerea. Femeii nu-i dau voie să învețe pe alții, nici să se ridice mai presus de bărbat, ci să stea în tăcere.” (1 Timotei 2:11-12)

Mișcarea carismatică și NAR nu are considerație față de aceste cuvinte ale Scripturii, ele fiind ocolite și mesajul lor ignorat și răstălmăcit.

– Astfel, în NAR se regăsesc figuri marcante, femei apostoli și proroci, precum și femei învățători și păstori.

– În mișcarea carismatică și în NAR se crede că pentru a avea parte de trezire spirituală, bisericile trebuie să lase femeile să predice și să conducă.

– Această idee nu se regăsește doar în bisericile carismatice și NAR, ci și în multe biserici protestante, evanghelice și non-denominaționale. La conferința „Însetat după Dumnezeu”, organizată în București în vara anului 2018, John Bevere (neafiliat denominațional), declara că „bisericele evanghelice din România suferă pentru că femeile nu sunt ordinate și pentru că nu sunt lăsate să predice și să conducă”.

În mișcarea NAR se remarcă femei precum Heidi Baker, Judy Franklin, Ellyn Davies, Cindy Jacobs, Jane Hansen Hoyt, Barbara Wentroble, Mary Glazier, Elizabeth Alves, Naomi Dowdy, Sarah Young. Aceste femei ocupă poziții de conducere în biserici și organizații NAR, îndeplinind slujiri pastorale, profetice și de predicare. Ca o particularitate a NAR, soțiile pasto-rilor sunt declarate co-pastori. De exemplu: soția lui Bill Johnson, Brenda, este co-pastor în Biserica Bethel, Redding, California; soția lui Chris Oyakhilume, Anita, a devenit pastor Anita.

10. Promovarea libertății în Hristos și renunțarea la standardele sfințeniei

– Lecturând literatura publicată de autorii NAR și ascultând mesajele lor, se poate observa că lipsește mesajul despre păcat, pocăință, schimbare morală și sfințire.

– În schimb, este promovată libertatea în Hristos și manifestările miraculoase.

– Predicarea NAR accentuează supranaturalul, senzaționalul, vindecarea, prosperitatea, succesul, eliberarea de blestem, supremația asupra lumii demonice, pozitivismul, misticismul, contemplarea, călătoriile spirituale, transformarea pământului prin puterea credinței, biruința peste demoni, dominionul, profetia, senzaționalul și trăirile emoționale religioase.

– Lipsește aproape deplin mesajul despre păcatul oamenilor și judecata lui Dumnezeu, despre nevoia de pocăință și convertirea autentică la Hristos, despre moralitate și sfințire.

– Este propovăduită calea harului ieftin. Mesajele despre pocăință și sfințire sunt considerate legaliste și nepotrivite cu calea credinței și a harului.

– Cărțile lui Peter Wagner, Bill Johnson, Heidi Baker, Rick Joyner, Kris Vallotton, Mik Bickle, Tim Sheets, Chris Oyakhilume reflectă acest accent al învățăturilor NAR.

– Spre exemplu, în „Rapsodia realităților”, redactată de Chris Oyakhilume, găsim sute de referiri la vindecare, sănătate, succes, prosperitate, bani, proclamare, dar nicio referire la necesitatea pocăinței profunde, a sfințirii și nicio osândire a păcatului omenesc.

– În *Proclamațiile credinței*, redactate de același autor, nu am întâlnit nicio proclamație legată de pocăință și sfințire.

– NAR promovează un creștinism axat pe miracol și senzațional, accentuând foarte puțin învățătura despre pocăință și sfințire.

– Ideea de disciplinare bisericească, de

„Luați seama, dar, la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi, ca să păstoriți Biserica Domnului, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său. Știu bine că, după plecarea mea, se vor vârî între voi lupi răpitori, care nu vor cruța turma; și se vor scula din mijlocul vostru oameni care vor învăța lucruri stricăcioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor.”
(Fapte 20:28-30)

certare și îndreptare a celor care trăiesc în păcat este cu totul abandonată.

– Se sugerează că credința în Hristos duce la mântuire indiferent de viața morală a celui ce crede.

– Este încurajat un stil de viață liber, neîngrădit de norme morale.

– Orice îngădire cu norme și rânduiri este considerată o manifestare a duhului de legalism și religie care stăpânește peste biserici.

– Învățătura Scripturii cu privire la moralitate, modestie, decență în vestimentație, echilibru și evlavie în manifestările din cadrul slujbelor religioase, rigoarea și decența în închinarea bisericii este socotită o răstălmăcire a adevărului, o cerință a religiei și o expresie a legalismului.

IV. Practici și manifestări neobișnuite în închinarea publică NAR

1. Tunelul de foc/tunelul de rugăciune

– Această practică, foarte populară la Bethel Redding, presupune ca mai mulți membri ai adunării să stea așezați pe două rânduri paralele și, cu brațele ridicate, să alcătuiască un „tunel” prin care participanții să intre, în timp ce peste ei sunt puse mâinile și se fac rugăciuni.

– Mulți dintre cei care trec prin tunelul de foc cad pe spate, râd isteric, se manifestă necontrolat, rostogolindu-se, tremurând sau prezentând convulsii.

– Asemenea manifestări sunt considerate manifestări ale umplerii cu Duhul Sfânt.

2. Folosirea steagurilor la slujbe

– La Bethel Church, Redding se obișnuiește ca în timpul slujbelor de închinare cineva să fluture steaguri în adunare, sau să înconjoare biserica alergând cu steaguri fluturând.

– Ca justificare a acestei manifestări se fac referințe la steagurile purtate în VT de armatele aflate în război, sau la ramurile de palmier folosite de mulțime la intrarea lui Isus în Ierusalim.

– Graff susține că, în timpul unei vizite pe care a făcut-o la Bethel Church, o femeie care flutura steagul peste adunare credea că face să vină Duhul Sfânt peste biserică.

3. Interpretarea tatuajelor și a piercing-urilor

– O practică foarte ciudată întâl-

nită la Bethel Church, Redding este citirea unor mesaje transmise prin tatuajele sau piercing-urile audienței.

– Practica a fost introdusă de Doug Addison în februarie 2014, în timpul unei conferințe intitulate „Power and Love Conference”.

– Acest om pretinde că are darul de a găsi mesaje ascunse în tatuajele sau piercing-urile pe care cineva le are pe corp și că poate iniția și pe alții în această practică.

– În mediul online poate fi găsit un site care oferă accesul la clasele de instruire ale lui Doug Addison, contra sumei de 79\$ sau interpretare prin telefon a tatuajelor, pentru suma de 150\$. Există chiar o ofertă promoțională pe timpul Covid 19. Pe site se anunță că prețul este de doar 350\$, redus de la 500\$.

4. Căutătorii de „comori”

– Această practică presupune că, prin profeți, Duhul descoperă anumite indicii particulare (de exemplu: o jachetă roșie, pantofi adidași, fular negru, tatuaj etc.) ale unor persoane, care sunt avute în vedere pentru rugăciune și misiune.

– După întâlnirea de rugăciune, participanții merg în oraș sau în centrele comerciale pentru a găsi persoanele indicate de Duhul. Aceste persoane sunt abordate în scop evanghelistic sau în vederea rugăciunii pentru anumite boli.

5. Căderi pe spate (slain in the Spirit)

– Această manifestare este larg răspândită în adunările NAR.

– Fenomenul a fost mediatizat din plin în campaniile televizate ale lui Benny Hin.

– Fenomenul este specific mișcării de la Toronto și a mișcării carismatice, de unde a fost preluat în cadrul comunităților NAR.

– Pe internet pot fi vizualizate nenumărate înregistrări video ale întâlnirilor în cadrul cărora nenumărați participanți la închinare cad pe spate în urma rugăciunii cu punerea mâinilor, sau în urma unor gesturi ale liderilor, făcute spre mulțime.

– Adeseori cei care cad sunt prinși de asistenți, care se asigură că cei care cad pe spate nu se accidentează în cădere.

– Deși căderile la pământ în fața Domnului pot fi observate în Scriptură (Daniel 8,17-18; 10, 7-9), totuși nu avem nicăieri în Scriptură căderi pe spate, însoțite de asistenți al căror rol

este să prindă pe cei care cad, evitând în acest fel autoaccidentarea. Aceste manifestări sunt, mai degrabă, anticipate și programate, atât de lideri, cât și de participanți.

6. Râsul sfânt

– O altă manifestare populară în întâlnirile NAR este râsul sfânt. La fel ca și căderile pe spate, râsul sfânt este preluat în mișcarea NAR din mișcarea de la Toronto. Audiența, sau parte a ei, izbucnește în râs, isteric și necontrolat, fără să aibă un motiv anume. Unii râd atât de necontrolat încât cad pe jos, de parcă ar fi turmentați (Kathryn Kuhlman a fost cunoscută pentru manifestări spirituale cum ar fi „râsul sfânt”, și se consideră că ea ar fi responsabilă de introducerea expresiei „Slain in the Spirit” („înjunghiat” în Duhul). Este considerată principalul mentor și sursă de inspirație de către Benny Hinn și John Arnott).

– Vallotton pune manifestarea pe seama Duhului Sfânt, arătând că oamenii sunt cuprinși de o bucurie intensă, care nu poate fi exprimată în cuvinte și a cărui rod este întotdeauna pozitiv la cei care au parte de această experiență.

– Căutând să explice reticenta celor din jur față de „râsul sfânt”, Vallotton scrie că „cei care dansează arată destul de nebuni pentru cei care nu pot auzi muzica”.

– Rodney Howard-Browne (Toronto Blessing), unul dintre susținătorii râsului sfânt, mărturisește: „Într-o seară vorbeam despre iad, și râsul a lovit întreaga audiență. Cu cât am spus oamenilor cum este iadul cu atât râdeau mai tare”. Parafrazându-l pe Vallotton, chiar dacă nu am auzit muzica niciodată, nu ne putem imagina cum cineva, mânat de Duhul Sfânt, ar putea râde în mod necontrolat la auzirea mesajului lui Dumnezeu despre judecata viitoare și despre pedeapsa veșnică în focul iadului.

7. Comportament și sunete de animale

– În închinarea publică a comunităților NAR unii participanți manifestă imitarea sunetelor produse de animale.

– Înregistrările video ale acestor întâlniri arată oameni umblând dezordonat prin sală, scoțând sunete animalice, cum ar fi: grohăit de porc, lătrat de câine, urlete de lup, răgete ca de leu, piuit de pui de găină, mieunat de pisică.

– La fel ca „râsul sfânt” și „căderile pe spate”, imitarea comportamentului

(urmare din pag. 9)

și a sunetelor de animale își găsește originea tot în mișcarea de la Toronto.

Aceste manifestări au fost observate și în adunările Bethel Church, Redding.

8. Comportament ciudat al liderilor/predicatorilor NAR, pus pe seama Duhului

- Predicatorii și profeți NAR manifestă uneori în timpul slujirii lor un comportament neobișnuit, pe care îl pun pe seama lucrării Duhului Sfânt.

- Graff arată că la Bethel Church, Redding unii vorbitori se legănau înainte și înapoi în mod regulat, în timp ce se adresau audienței, alții își mișcau violent partea de sus a trunchiului și capul într-o parte și alta, ca și cum ar fi fost loviți în lateral de o putere invizibilă. În același timp „vorbitorul exclama «Ohhhhhhh!»», ca și cum deodată l-ar fi atins inspirația Duhului”.

- Înregistrările video ale adunărilor NAR arată cum predicatorii NAR, spre exemplu, Heidi Baker, tremură în timp ce stă în picioare, cade la pământ în timp ce predică, se întinde pe jos, se clatină pe picioare, rostește interjecții și exclamații, vorbește în limbi, râde, plânge, chiuie, se smiorcăie, se schimonosește, tremură convulsiv, punând toate aceste manifestări pe seama Duhului Sfânt.

Manifestările ciudate ale vorbitorilor NAR în fața audienței nu pot fi justificate cu Scriptura. Biblia ne învață că „Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorânduiei, ci al păcii, ca în toate bisericile sfinților” (1Cor 14:33).

- Pretenția vorbitorilor NAR că manifestările lor ciudate sunt inițiate de Duhul și că nu pot fi controlate vine în contradicție cu afirmația lui Pavel: „Duhurile prorocilor sunt supuse prorociilor” (1Cor 14:32).

- Vizionând înregistrări video ale adunărilor NAR reținem mai degrabă un spectacol grotesc, regizat de vorbitor, care își exprimă teatral simțămintele în vederea manipulării audienței. Rodul acestor manifestări nu este aducerea oamenilor mai aproape de Dumnezeu, ci un spectacol ieftin care transformă slujba de închinare într-un divertisment menit să întrețină audiența.

- Este interesant de observat că în timp ce vorbitorul pretinde că este controlat de Duhul și că nu se poate abține în manifestările sale, totuși, întotdeauna reușește să țină în mână microfonul sau să rămână aproape de el.

9. Miresme specifice, apariția untdelemnului și a unor bijuterii pe mâinile participanților la închinare

- În adunările NAR au fost raportate apariția unor mirosuri plăcute, de tipul mirosului de flori, a parfumului cu nuanță de dulce ca mierea. De asemenea, participanții la unele întâlniri au mărturisit că pe mâinile lor a apărut din senin untdelemn (uneori atât de abundent, că a fost adunat în vase), în mâinile altor participanți se declară că au apărut din senin pietre prețioase și bijuterii.

- Graff notează că „unele persoane au declarat că au mirosit parfumul Domnului, susținând că el a mirosit „dulce și că a fost așa de plăcut”.

- Bill Johnson mărturisește că la întâlnirile Bethel Church, Redding au apărut asemenea fenomene: „Alteori, oamenii au constatat că mâinile lor au fost unse cu untdelemn, cel mai adesea manifestarea aceasta a fost remarcată în rândul copiilor. În unele locuri, credincioșii au văzut efectiv norul prezenței Sale plutind deasupra închinătorilor. Ni s-a întâmplat și nouă ca mireasma Cerului să umple încăperea. Am experimentat aceasta personal. În timpul unei scurte călătorii, mă închinam împreună cu soția mea, Brenda, când am simțit cum mireasma Cerului ne umple mașina. A durat aproximativ 30 de minute și a fost un miros pe care am putut să îl gust, realmente. Era asemenea unor granule de zahăr presărate pe limba mea. Am văzut nestemate mărunte care au apărut dintr-o dată în mâinile oamenilor în timp ce se închinau lui Dumnezeu”.

10. Plombe dentare obișnuite schimbate în plombe dentare de aur

- O manifestare stranie raportată în mișcarea carismatică și NAR este transformarea plombelor sau a lucrărilor dentare ale unor participanți la închinare în plombe sau lucrări dentare de aur.

- Acest fenomen a fost raportat în mișcarea Toronto Blessing Canada, în martie 1999, când peste 50 de oameni au mărturisit că plombele sau lucrările lor dentare au fost transformate în aur sau argint strălucitor.

- În același an fenomenul a fost raportat în Anglia, în comunitatea carismatică Folly's End Christian Fellowship Croydon. BBC a comentat ironic acest fenomen într-o știre intitulată „God 'fills in' for dentists”.

- De asemenea, în raportul BBC se menționează apariția fenomenului în Bath City Church, unde peste 150 de oameni, membrii ai comunității carismatice, susțineau că au experimentat transformarea plombelor dentare în plombe de aur, unele fiind transformate... în formă de cruce!

- Fenomenul bizar ilustrează bine unde se poate ajunge când oamenii trec dincolo de învățătura Scripturii și caută mai degrabă sentimentalismul în locul credinței, senzaționalul, miraculosul, ezoterismul în locul transformărilor morale și spirituale propovăduite de Biblie.

- Biblia ne învață despre miracolele săvârșite de Dumnezeu, pe care credincioșii le experimentează prin credință. Miracolele descrise în Scriptură au avut ca scop împlinirea unor nevoi reale, depășirea unor situații de criză, rezolvarea unor situații imposibile de care depindea viața unor oameni.

- Miracolele Bibliei nu au menirea să satisfacă dorința cuiva după spectaculos și senzațional; minunile descrise în Biblie nu au legătură cu manifestări scamatoricești inutile de tipul transformării unor plombe dentare obișnuite ale unor oameni în plombe de aur.

11. Norii de slavă sau praful de aur

- O manifestare particulară raportată la întâlnirile NAR este apariția unui nor de praf de „aur” care plutește peste audiență și se așază peste participanții la închinare, lăsând pe obiectele din sală și pe hainele, capul sau mâinile oamenilor un praf auriu. În unele cazuri raportate, praful de aur nu s-a coborât peste toată audiența, ci a fost observat doar peste predicatorul care oficia slujba.

- Acest fenomen a fost raportat prima dată în Argentina, în anul 1980, în timpul unei treziri. Manifestarea a apărut la Toronto Airport Fellowship Church în timpul slujirii pastorului argentinian Silvannia Machado. De aici fenomenul s-a răspândit în multe ale comunități carismatice și neocarismatice din SUA și Canada.

- Prezența norului slavei și a prafului de aur a fost raportată și la adunările Bethel Church, Redding California, Bill Johnson și Kris Vallotton confirmând prezența acestui fenomen. O serie de înregistrări video prezintă atât apariția prafului de aur, cât și explicațiile date de liderii acestor mișcări.

- Apariția așa numitului praf de aur, ca un nor de slavă, care se coboară peste

participanții la închinare și considerarea acestui fenomen un miracol de origine divină comportă câteva dificultăți majore.

- Deși au fost făcute investigații amănunțite și analize de laborator, nimeni nu a putut confirma că într-adevăr praful auriu conținea metal de aur. Dimpotrivă, există rapoarte care arată că respectivul praf nu era altceva decât... sclipici auriu, din plastic.

- Interpretarea slavei Domnului care s-a coborât peste templul din Ierusalim cu ocazia dedicării lui (2Cronici 7,1-3) ca norul de praf auriu care se coboară din tavan peste audiență așezându-se pe hainele participanților, reprezintă o aducere în derizoriu a manifestării prezenței lui Dumnezeu în templul lui Solomon. Arătarea prafului de aur se încadrează mai degrabă în zona căutării mișcărilor carismatice și NAR după senzațiilor și manifestări spectaculoase, menite să satisfacă dorința carismaticilor după miracole și spectacol.

- Rezultatul acestor manifestări este abaterea atenției bisericii de la persoana Domnului Isus și de la cuvântul Evangheliei spre divertisment și distracție.

- În concluzie, norii și praful de „aur” a cărui prezență a fost raportată în mișcarea NAR nu reprezintă un miracol divin, ci sunt falsuri realizate fie de organizatori, fie de persoane care au împrăștiat peste adunare praf de sclipici auriu.

12. Pene de înger

- O manifestare stranie raportată în adunările NAR este reprezentată de așa numitele „pene de înger” care au fost văzute căzând din tavan peste participanții la închinare. Ulterior, căderea „penelor de înger” a fost semnalată nu doar în bisericile NAR, ci și în casele credincioșilor, în restaurante sau în aeroporturi.

- Bill Johnson, susținând apariția și autenticitatea acestei manifestări în Bethel Church, Redding, notează: „Începând cu anul 1998, în timpul întrunirilor noastre au început să cadă pene. Inițial, am crezut că era din cauza pasărilor care au pătruns în sistemul nostru de ventilație, însă penele au început să cadă și în alte camere ale bisericii, care nu erau conectate la același sistem. Acum ele cad aproape peste tot unde mergem – aeroporturi, case, restaurante, birouri și așa mai departe.”

- Kris Vallotton mărturisește că a fost martor la căderea penelor, susținând că manifestarea vine de la Domnul. Autorul nostru spune că a fost investigată posibilitatea ca în sistemul de ventilație să fi intrat pasări, dar, după verificări, această variantă a fost eliminată.

- Cum fenomenul a fost observat în case, în biserici, în restaurante și în alte locuri, Vallotton este de părere că penele sunt „pene de înger” sau cel puțin un semn divin că îngerii sunt prezenți. În sprijinul acestei interpretări, liderii NAR fac apel la texte biblice precum cele din Ps. 91:4; Matei 23:37 și Maleahi 4:1-2.

- Cu privire la originea apariției așa numitelor „pene de înger”, nu se poate accepta sub nicio formă că aceste „pene” ar proveni de la îngerii prezenți! În primul rând, îngerii lui Dumnezeu nu au trupuri materiale, cu aripi și pene, din care să se desprindă fragmente, care apoi să devină vizibile. Pasajele biblice la care face se referință pentru a explica aceste manifestări nu trebuie interpretate literal, ci metaforic. Nici un exeget cu judecată sănătoasă nu poate spune că Ps. 91:4 trebuie interpretat literal; învățându-ne că Dumnezeu are un trup material, cu aripi și pene, și că din „penajul” lui ar putea cădea vreo „pană” în adunările creștine. O asemenea interpretare ar eșua în a înțelege limbajul poetic folosit de psalmist. În al doilea rând, există dovezi că așa numitele „pene de înger” erau de fapt pene de pasări, care au ajuns în încăperi în mod accidental (sau intenționat), probele de laborator confirmând originea lor animală. În al treilea rând, observarea prezenței penelor și interpretarea lor ca fiind „pene de înger” reflectă mai degrabă obsesia și naivitatea adepților NAR pentru vedea manifestări miraculoase la fiecare pas. Nu putem nega că e posibil ca la întrunirile NAR sau în alte locuri (case, restaurante, aeroporturi) ar fi putut apărea pene în aer sau pe suprafețe, dar a interpreta că acestea provin din aripile îngerilor prezenți sau din aripile lui Dumnezeu nu poate fi acceptat sub nicio formă.

13. Rugăciunea contemplativă

- Rugăciunea contemplativă este o practică des întâlnită în devoțiunea adepților NAR. Această practică presupune ca cel care se roagă să se așeze într-o poziție confortabilă, pe un scaun sau întins pe jos, într-o încăpere liniștită, având un fond muzical liniștit. Practicantul stă cu ochii închiși, nu se gândește la nimic, mintea trebuie eliberată de orice gând, nu vorbește nimic, nu cântă; doar stă liniștit, concentrând-se asupra lumii spirituale și ascultând.

- Mark Virkler susține că rugăciunea contemplativă cuprinde patru pași:

(1) Liniștirea – practicantul trebuie să facă liniște în mintea lui pentru a putea auzi vocea lui Dumnezeu;

(2) Vizualizarea – practicantul trebuie să se concentreze și să caute viziunea pentru care se roagă (ex. vizualizarea imaginară a lui Isus);

(3) Spontaneitatea – practicantul trebuie să recunoască în gândurile, vocile sau vedeniile care îi vin spontan în minte vocea lui Dumnezeu;

(4) Consemnarea – practicantul trebuie să consemneze într-un jurnal gândurile, cuvintele și imaginile care îi vin în minte.

Kariuki face o paralelă între practicile de meditare și concentrare a minții specifice New Age și rugăciunea contemplativă învățată de NAR și bisericile emergente și ajunge la concluzia că singura diferență între cele două abordări este că în New Age nu se referă la Isus, în timp ce NAR se referă.

14. Rugăciuni pe morminte pentru a primi ungera care a fost peste cei decedați

- Practica se mai numește „absorbire din morminte” (grave sucking), „înmuiere în mormânt” (grave soakin) sau „mantle grabbing” (smulgerea mantalei).

- Practica presupune vizitarea mormintelor unor personalități creștine decedate, cu scopul de a scoate afară și de a însuși puterea Duhului, care se presupune că a rămas încapsulată în osemintele persoanei decedate.

- Înregistrări video arată persoanele întinse peste morminte sau peste pietrele funerare ale mormintelor unor personalități ca C. S. Lewis, John Calvin, Charles Finney sau a unor lideri carismatici cum ar fi Kathryn Kuhlman sau William Branham cu scopul de a lua mantaua abandonată de cel decedat.

- Fenomenul își are originea în Biserica Bethel, Redding California, păstorită de Bill Johnson.

- Practica este populară între studenții de la Bethel School of Supernatural Ministry.

- Bill Johnson scrie despre această practică în cartea *Physics of Heaven*: „Există ungeri, mantii, revelații și mistere care au rămas nerevendicate, literalmente sunt acolo unde au fost lăsate, pentru că generația care a pășit în ele nu le-a transmis niciodată. Cred că este posibil pentru noi să recuperăm tărâmurile ale ungerii, tărâmurile ale perspicacității, tărâmurile ale lui Dumnezeu care au fost neîngrijite de zeci de ani, pur și simplu alegând să le revendicăm și să le perpetuăm pentru generațiile viitoare”.

(urmare din pag. 11)

Această practică este cu totul nebiblică! Ea se aseamănă mai degrabă cu cultul sfinților din bisericile catolice și ortodoxe, deși în bisericile istorice nu există practica rugăciunii peste morminte, așa cum apare ea în NAR. Apelul la episodul despre răpirea lui Ilie la cer și preluarea mantalei lui de către profetul Elisei (2Împărați 2,1-14) sau la evenimentul învierii mortului aruncat peste osemintele profetului Elisei (2Împărați 13,20-21) nu justifică sub nicio formă practica adeptilor NAR de a revendica pentru ei moștenirea spirituală lăsată de creștinii decedați prin prosternarea peste morminte cu scopul de a absorbi ungera din osemintele lor. Ideologia din spatele practicii „absorbirea din morminte” se califică mai degrabă ca necromatie și superstiție mistico-păgână.

Trecerea în revistă a practicilor din închinarea publică și devoțiunea personală a adeptilor NAR investigate până acum, scoate în evidență dorința după senzațional, miraculos și spectaculos a acestei mișcări. În același timp, aceste particularități evidențiază îndepărtarea de învățăturile sănătoase ale Scripturii și identificarea liderilor NAR cu tot felul de credințe și practici bizare specifice misticismului contemporan și a mișcărilor de tip New Age.

Concluzie

1) Contribuție pozitivă: NAR se recomandă ca mișcare de înnoire spirituală și de revitalizare a creștinismului. Deschiderea față de lucrarea Duhului Sfânt prin darurile spirituale, credința că Dumnezeu face miracole, căutarea unei relații apropiate cu Dumnezeu prin rugăciune, încurajarea credincioșilor pentru a experimenta în mod personal părtășia cu Dumnezeu și manifestarea carismelor Duhului și a prezenței lui Dumnezeu în viața personală, recunoașterea adevărului despre lumea spirituală demonică și a relației acesteia cu viața oamenilor, dorința după umplerea cu Duhul Sfânt, încurajarea unei închinări vibrante în cadrul slujbelor publice ale bisericii și sublinierea împlinirii mandatului misiunii creștine în mijlocul societății reprezintă direcții pozitive, laudabile ale liderilor și comunităților creștine NAR. Accentuarea teologiei continuaționiste cu privire la lucrarea Duhului în fiecare generație reprezintă o contribuție pozitivă majoră a mișcării NAR.

2) Abateri:

1. înțelegerea că apostolul și profetul NAR are chemare și autoritate similară cu apostolul nou-testamentar și profetul vechi-testamentar deschide ușa spre devieri și abateri doctrinare inadmisibile. NAR pretinde că apostolii și profeții au rolul de a aduce revelații noi din partea lui Dumnezeu. Neprecizând clar că revelația dată de Dumnezeu în Scriptură este încheiată și că toate învățăturile și practicile bisericii trebuie judecate și justificate în lumina Sfintei Scripturi, viziunea NAR asupra lucrării unui apostol și profet creează spațiu pentru încurajarea unor învățături și practici nebiblice.

2. negarea naturii divine a Domnului Isus și considerarea Lui ca simplu om peste care s-a manifestat deplin ungera divină, pe de o parte, și redefinirea identității creștine în baza unei genetici spirituale, cu noua rasă a fiilor lui Dumnezeu și ADN spiritual, pe de altă parte, aduce mișcarea NAR în zona unor abateri doctrinare grave, posibile din cauză că este accentuată prea mult experiența practică a credinței și a miracolului și neglijată învățătura Scripturii.

3. viziunea NAR cu privire la escatologie, cu conceptul de așezare a Împărăției lui Dumnezeu pe pământ prin implementarea de către biserică a unei strategii descoperită prin apostoli și profeți a condus la teologia falsă a dominiului, cu mandatul celor șapte munți și strategia războiului spiritual, cu învățătura despre demonii teritoriali și cartografierea spirituală.

4. În al patrulea rând, redefinirea hristologiei, a identității creștine și a escatologiei a condus la accentuarea miracolelor ca manifestare escatologică (armata lui Ioel), teologia prosperității și a succesului, gândirea pozitivă, promovarea libertății creștine prin eliberarea de legalismul moralei propovăduit de duhul de religie din sânul creștinismului clasic.

5. În al cincilea rând, neregnoașterea principiului Sola Scriptura în dogma și practica bisericească a condus la apariția unor manifestări și practici neobișnuite, atât în devoțiunea personală, cât și în închinarea publică a comunităților NAR. Astfel, au apărut manifestări cum ar fi tunelul de foc, interpretarea viselor, a tatuajelor și a piercingurilor, căderile pe spate, râsul sfânt, dansul în duhul, imitarea sunetelor de animale, apariția unor mirosuri, a untdelemnului și a bijuteriilor în timpul adunărilor publice, plombele dentare și praful de

aur, penele de înger, rugăciunea contemplativă și practicarea rugăciunii peste morminte.

6. Neregnoașterea autorității Scripturii în crezul și practica bisericii, combinată cu dorința după senzațional, miraculos și spectaculos a făcut ca mișcarea NAR să devină vulnerabilă în relație cu mișcările spiritiste contemporane și cu misticismul de tip New Age.

Atenție: Desigur că trebuie să observăm că adepții mișcării NAR sunt oameni sinceri și căutători după adevărul lui Dumnezeu, care își doresc să experimenteze o relație autentică cu Dumnezeu și să aibă o viață de biruință spirituală. Abaterile doctrinare, manifestările și practicile ciudate în viața privată și comunitară în mișcarea NAR – surprinse în analiza noastră – reclamă o analiză riguroasă, în lumina Scripturii, a tuturor învățăturilor și practicilor pe care le cultivăm în devoțiunea personală și în închinarea bisericii. Căutarea unor experiențe și trăiri, fără o filtrare biblică riguroasă, va conduce la deturnarea și eșuarea în erezie, ridicol și rătăcire a bunelor intenții.

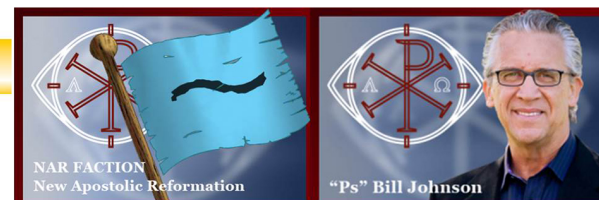
Ce e de făcut?

1) Să ne ținem de Evanghelia Domnului nostru Isus

„Mă mir că treceți așa de repede de la Cel ce v-a chemat prin harul lui Hristos la o altă Evanghelie. Nu doar că este o altă Evanghelie; dar sunt unii oameni care vă tulbură și voiesc să răstoarne Evanghelia lui Hristos. Dar, chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema! Cum am mai spus, o spun și acum: dacă vă propovăduiește cineva o Evanghelie deosebită de aceea pe care ați primit-o, să fie anatema! (Gal 1:6-9)

2) Să veghem asupra noastră și să nu ne lăsăm amăgiți de duhurile de rătăcire

– Domnul Isus ne avertizează: „Băgați de seamă să nu vă amăgească cineva. Căci vor veni mulți în Numele Meu și vor zice: «Eu sunt Hristosul» și «Vremea se apropie.» Să nu mergeți după ei.” (Luca 21:8); „Drept răspuns, Isus le-a zis: „Băgați de seamă să nu vă înșele cineva. Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu și vor zice: «Eu sunt Hristosul!» Și vor înșela pe mulți. (Matei 24:4-5)

FACES OF NEW APOSTOLIC REFORMATION

FACES OF NEW APOSTOLIC REFORMATION

FACES OF NEW APOSTOLIC REFORMATION

(Foto: <https://trulightradioxm.org.za/teachings/the-false-doctrine-of-the-new-apostolic-reformation-movement-nar/>)

3) Să ne depărtăm de cei care poartă aceste învățături cu ei

„Păziți-vă bine să nu pierdeți rodul muncii voastre, ci să primiți o răsplată deplină. Oricine o ia înainte, și nu rămâne în învățătura lui Hristos, n-are pe Dumnezeu. Cine rămâne în învățătura aceasta are pe Tatăl și pe Fiul. Dacă vine cineva la voi, și nu vă aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă și să nu-i ziceți: «Bun venit!» Căci cine-i zice: «Bun venit!», se face partaș faptelor lui rele. (2 Ioan 1:8-11)

4) Să ne rugăm pentru protecția Domnului peste familii și peste biserică

5) Să încurajăm lucrarea Duhului Sfânt în Biserică